

væsentlig skyldes hans uforskyldte økonomiske Vanskeligheder og ikke manglende Vilje, kan Kapitaludbyttet selvfølgelig ikke sættes saa højt, som hvis Ejendommen var i fortrinlig Driftstilstand. Her vil det mulig ofte kunne betale sig, om der med Kreditorernes Støtte og ved Gældsmyndighedens mæglende Virksomhed blev ydet ham et Driftslaan. Men Statens Udlaansvirksomhed maa stanses.

Det er naturligt, at hvis en Landmand, enten allerede ved Gældsordningens Begyndelse har eller senere under dens Bestaaen faar en særlig Biindtægt udenfor Landbrugsindtægterne, — f Eks ved at køre som Vognmand, — at han da maa afgive denne Indtægt til Dækning af Kreditorerne, i første Tilfælde ved, at Gældsmyndigheden og Kreditorerne stiller det som en Betingelse for Ordningen, jfr §§ 5, 4 Stk Nr 1, og 8, 4 Stk, og i sidste Tilfælde efter § 11, saalænge Gældsordningen bestaar. Men dersom Landmanden ikke fortsætter, men fjernes af Kreditorerne efter § 14, og han saaledes nu maa klare sig ved eget Arbejde udenfor Ejendommen, skal han ikke aflevere saadan eller anden *Arbejdsindtægt* til Kreditorerne, se den fra Ordene i § 11 forskellige Affattelse i § 14, 2 Stk.

— Det er muligt, at de fleste udækkede Kreditorer vil foretrække *straks* at faa de i § 16 nævnte 20 pr c af deres Tilgodehavende. Men man skal paa den anden Side ikke forhindre de Kreditorer, der mener, at Landbruget atter vil faa gode Konjunkturer om nogle Aar, fra at stille sig afventende overfor disse Muligheder, hvorfor § 16 ogsaa giver enhver Kreditor Ret til at vælge mellem disse Standpunkter.

Til Begrundelsen af Reglerne om Landsudvalget i § 2, om Gældssagernes nærmere Behandling i Forslagets §§ 5—14, om Gældsfondet i §§ 16—18, og om Afløsning af Pantegæld, § 15, maa iøvrigt i det hele og store henvises til de forskellige, herhen hørende Bemærkninger ovenfor.
